Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/352**

2017 m. vasario 15 d.

kuriuo nustatoma uosto paslaugų teikimo sistema ir bendros finansinio uostų skaidrumo taisyklės

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 57, 2017 3 3, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/697	L 165	7	2020 5 27

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/352

2017 m. vasario 15 d.

kuriuo nustatoma uosto paslaugų teikimo sistema ir bendros finansinio uostų skaidrumo taisyklės

(Tekstas svarbus EEE)

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma:

a) uosto paslaugų teikimo sistema;

b) bendros finansinio skaidrumo ir uosto paslaugų bei uosto infrastruktūros mokesčių taisyklės.

2. Šis reglamentas taikomas toliau nurodytų kategorijų uosto paslaugų (toliau – uosto paslaugos) teikimui uosto teritorijoje arba įplaukimo į uostą vandens kelyje:

a) bunkeriavimui;

b) krovinių tvarkymui;

c) švartavimui;

d) keleivių aptarnavimo paslaugoms;

e) laivuose susidariusių atliekų ir krovinio likučių surinkimui;

f) laivo vedimui ir

g) laivo vilkimui.

3. 11 straipsnio 2 dalis taip pat taikoma dugno gilinimo paslaugai.

4. Šis reglamentas taikomas visiems Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 II priede išvardytiems transeuropinio transporto tinklo jūrų uostams.

5. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šio reglamento visuotinio tinklo jūrų uostams, esantiems Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje nurodytuose atokiausiuose regionuose. Jei valstybės narės nusprendžia netaikyti šio reglamento tokiems jūrų uostams, apie tokį sprendimą jos praneša Komisijai.

6. Valstybės narės taip pat gali taikyti šį reglamentą kitiems jūrų uostams. Jei valstybės narės nusprendžia taikyti šį reglamentą kitiems jūrų uostams, jos praneša apie savo sprendimą Komisijai.

▼B

7. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoms 2014/23/ES ([1]) ir 2014/24/ES ([2]) bei Direktyvai 2014/25/ES.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

1) bunkeriavimas – kietojo, skystojo arba dujinio kuro ar kitos rūšies energijos šaltinio, naudojamo laivui varyti, taip pat prišvartuotam laivui aprūpinti bendrosios ir specialiosios paskirties energija, tiekimas laivui;

2) krovinių tvarkymas – tiesiogiai su krovinių vežimu susijęs importuojamų, eksportuojamų ar tranzitu gabenamų krovinių krovos iš laivo į krantą ir atvirkščiai darbų organizavimas ir krovinių tvarkymas, įskaitant krovinių paruošimą, pritvirtinimą, atlaisvinimą, patalpinimą, vežimą ir laikiną saugojimą atitinkamame krovinių tvarkymo terminale; prie krovinių tvarkymo paslaugų nepriskiriamas, nebent valstybė narė nustato kitaip, sandėliavimas, konteinerių ištuštinimas, pakartotinis pakavimas arba kitos pridėtinės vertės paslaugos, susijusios su tuo kroviniu;

3) kompetentinga institucija – viešoji arba privačioji įstaiga, kuri vietos, regioniniu arba nacionaliniu lygiu turi teisę pagal nacionalinę teisę ar kitus teisės aktus vykdyti veiklą, susijusią su uosto veiklos organizavimu ir administravimu, kartu su uosto valdymo įstaiga arba vietoje jos;

4) dugno gilinimas – smėlio, nuosėdų ar kitų medžiagų šalinimas nuo dugno vandens kelyje, kuriuo įplaukiama į uostą arba toje uosto teritorijoje, kuri priklauso uosto valdymo įstaigos kompetencijai, įskaitant pašalintų medžiagų tvarkymą, kad laivai galėtų patekti į uostą; dugno gilinimas apima pirminį iškasimą (kapitalinį dugno gilinimą) ir tvarkomąjį dugno gilinimą, atliekamą, kad vandens kelią būtų galima naudoti, tačiau tai nėra uosto paslauga, teikiama naudotojui;

5) uosto valdymo įstaiga – viešoji arba privačioji įstaiga, kurios tikslas, laikantis nacionalinės teisės ar kitų priemonių, neatsižvelgiant į tai, ar vykdoma kita veikla, ar ne, vykdyti vietos lygiu uosto infrastruktūros administravimą ir valdymą bei vykdyti vieną ar keletą iš šių užduočių atitinkamame uoste: koordinuoti eismą uoste, valdyti eismą uoste, koordinuoti atitinkamame uoste veikiančių veiklos vykdytojų veiklą ir (arba) kontroliuoti atitinkamame uoste veikiančių veiklos vykdytojų veiklą, arba kuri yra įgaliota vykdyti pirmiau nurodytą veiklą;

([1]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1).

([2]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

▼B

6) švartavimas – prišvartavimo ir atšvartavimo paslaugos, įskaitant perkėlimą palei prieplauką, kurios reikalingos saugiam laivo eksploatavimui uoste arba vandens kelyje, kuriuo įplaukiama į uostą;

7) keleivių aptarnavimo paslaugos – su keleivių išlaipinimu, jų bagažo ir jų transporto priemonių iškrovimu iš juos plukdančio laivo į krantą ir jų įlaipinimu ir pakrovimui į plukdantį laivą susijusių darbų organizavimas ir tų keleivių aptarnavimas ir jų bagažo bei privačių transporto priemonių tvarkymas; tokios paslaugos taip pat apima asmens duomenų tvarkymą ir keleivių pervežimą atitinkamo keleivinio terminalo viduje;

8) laivo vedimas – locmano arba locmanų tarnybos teikiama laivo vedimo paslauga, kuria siekiama, kad laivas būtų saugiai įvestas į vandens kelią, kuriuo įplaukiama į uostą, arba išvestas iš jo, arba būtų saugiai vedamas uoste;

9) uosto infrastruktūros mokestis – tiesioginei arba netiesioginei uosto valdymo įstaigos ar kompetentingos institucijos naudai renkamas mokestis už naudojimąsi infrastruktūra, įrenginiais ir paslaugomis, įskaitant vandens kelius, kuriais įplaukiama į atitinkamą uostą, taip pat už galimybę aptarnauti keleivius ir krovinius, tačiau neįskaitant žemės nuomos mokesčių ir lygiaverčio poveikio mokesčių;

10) laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių rinkimas – laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių priėmimas į stacionarius, plūdriuosius ar mobilius įrenginius, galinčius priimti tokias atliekas ar likučius, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/59/EB ([1]);

11) uosto paslaugų mokestis – uosto paslaugų teikėjo naudai renkamas mokestis, kurį moka atitinkamos paslaugos naudotojai;

12) uosto paslaugų sutartis – oficiali ir teisiškai privaloma uosto paslaugų teikėjo ir uosto valdymo įstaigos ar kompetentingos institucijos sutartis ar kitas lygiaverčio teisinio poveikio aktas, kurio dalykas yra vienos ar kelių uosto paslaugų teikimas ir kuriuo nedaromas poveikis uosto paslaugų teikėjų skyrimo formai;

13) uosto paslaugų teikėjas – fizinis ar juridinis asmuo, teikiantis ar pageidaujantis už atlygį teikti vienos ar kelių kategorijų uosto paslaugas;

14) viešųjų paslaugų įsipareigojimas – apibrėžtas ar nustatytas reikalavimas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad būtų teikiamos tokios visuotinės svarbos uosto paslaugos ar vykdoma veikla, kurių veiklos vykdytojas neįsipareigotų teikti ar vykdyti arba neįsipareigotų teikti ar vykdyti tokiu pat mastu ar tokiomis pat sąlygomis, jei paisytų savo verslo interesų;

([1]) 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams (OL L 332, 2000 12 28, p. 81).

▼B

15) trumpųjų nuotolių laivyba – krovinių ir keleivių gabenimas jūra tarp Europos žemyne esančių uostų arba tarp tų uostų ir uostų ne Europos šalyse, kurių uždarų jūrų pakrantė ribojasi su Europa;

16) jūrų uostas – žemės ir vandens teritorija, kurioje veikia tokia infrastruktūra ir įranga, kurią naudojant iš esmės galima priimti laivus, juos pakrauti ir iškrauti, sandėliuoti prekes, priimti ir pristatyti tas prekes, taip pat įlaipinti ir išlaipinti keleivius, įgulą ir kitus asmenis, taip pat bet kokia kita infrastruktūra, būtina transportavimo veiklos vykdytojams uosto teritorijoje;

17) laivo vilkimas – pagalba, suteikta laivui naudojant vilkiką, kuris padeda laivui manevruoti taip, kad šis galėtų saugiai įplaukti į uostą arba išplaukti iš jo, ar jį saugiai vesti uoste;

18) įplaukimo kelias – vandens kelias, kuriuo į uostą įplaukiama iš atviros jūros, pavyzdžiui, uosto laivakelis, farvateris, upė, jūros kanalas ir fjordas, jei toks vandens kelias priklauso uosto valdymo įstaigos kompetencijai.

II SKYRIUS

UOSTO PASLAUGŲ TEIKIMAS

3 straipsnis

Uosto paslaugų organizavimas

1. Patekimui į rinką siekiant teikti uosto paslaugas jūrų uostuose pagal šį reglamentą gali būti taikoma:

a) būtiniausi reikalavimai, taikomi uosto paslaugų teikimui;

b) teikėjų skaičiaus apribojimai;

c) viešųjų paslaugų įsipareigojimai;

d) suvaržymai, susiję su vidaus veiklos vykdytojais.

2. Valstybės narės gali nuspręsti nacionalinėje teisėje nenustatyti 1 dalyje nurodytų sąlygų vienai ar kelioms kategorijoms uosto paslaugų.

3. Sąlygos, taikomos galimybėms naudotis uosto infrastruktūra, įrenginiais ir įranga, turi būti sąžiningos, pagrįstos ir nediskriminacinės.

▼B

4 straipsnis

Uosto paslaugų teikimui taikomi būtiniausi reikalavimai

1. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali reikalauti, kad uosto paslaugų teikėjai, įskaitant subrangovus, įvykdytų būtiniausius reikalavimus, kad galėtų teikti atitinkamą uosto paslaugą.

2. 1 dalyje numatyti būtiniausi reikalavimai gali būti susiję tik su:

a) profesine uosto paslaugų teikėjo, jo personalo arba fizinių asmenų, kurie faktiškai ir nuolatos valdo uosto paslaugų teikėjo veiklą, kvalifikacija;

b) uosto paslaugų teikėjo finansiniu pajėgumu;

c) įranga, kurios reikia atitinkamai uosto paslaugai teikti įprastomis ir saugiomis sąlygomis, ir pajėgumu išlaikyti reikiamą tokios įrangos būklę;

d) atitinkamos uosto paslaugos prieinamumu visiems naudotojams, visose švartavimosi vietose, be pertrūkių, dieną ir naktį, visus metus;

e) atitiktimi reikalavimams dėl jūrų saugumo arba reikalavimams dėl uosto ar prieigos prie jo, uosto įrenginių, įrangos ir darbuotojų bei kitų asmenų saugos ir saugumo;

f) atitiktimi vietos, nacionaliniams, Sąjungos ir tarptautiniams aplinkosaugos reikalavimams;

g) įsipareigojimų socialinės ir darbo teisės, taikomos atitinkamo uosto valstybėje narėje, srityje laikymusi, įskaitant taikytinų kolektyvinių susitarimų sąlygas, įgulų komplektavimo reikalavimus ir reikalavimus, susijusius su jūrininkų darbo valandomis ir poilsio valandomis, bei taikytinų taisyklių darbo inspekcijos srityje laikymusi;

h) nepriekaištinga uosto paslaugų teikėjo reputacija, kaip nustatyta pagal taikytiną nacionalinę teisę dėl nepriekaištingos reputacijos, atsižvelgiant į pagrįstas priežastis, verčiančias abejoti uosto paslaugų teikėjo patikimumu.

3. Nedarant poveikio 4 daliai, jei valstybė narė mano, kad reikia nustatyti vėliavos valstybės reikalavimą, kad būtų užtikrinta laivų, daugiausia naudojamų vilkimo arba švartavimo operacijoms uostuose, esančiuose jos teritorijoje, visiška atitiktis 2 dalies g punktui, ji informuoja Komisiją apie savo sprendimą prieš paskelbdama pranešimą apie uosto paslaugų sutarties skyrimą arba, jei pranešimo apie uosto paslaugų sutarties skyrimą nėra, prieš nustatydama vėliavos valstybės reikalavimą.

4. Būtiniausi reikalavimai:

a) turi būti skaidrūs, objektyvūs, nediskriminaciniai, proporcingi ir susiję su atitinkamos uosto paslaugos kategorija ir pobūdžiu;

▼B

b) jų turi būti laikomasi iki teisės teikti uosto paslaugą galiojimo pabaigos.

5. Tais atvejais, kai būtiniausi reikalavimai apima konkrečias žinias, susijusias su vietos sąlygomis, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija užtikrina deramas galimybes susipažinti su informacija skaidriomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis.

6. 1 dalyje numatytais atvejais uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija paskelbia 2 dalyje nurodytus būtiniausius reikalavimus ir teisės teikti uosto paslaugas suteikimo pagal tuos reikalavimus tvarką ne vėliau kaip 2019 m. kovo 24 d. arba, jeigu būtiniausi reikalavimai turi būti taikomi po tos dienos, – likus bent trims mėnesiams iki dienos, nuo kurios tie reikalavimai turi būti pradėti taikyti. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija iš anksto informuoja uosto paslaugų teikėjus apie bet kokį kriterijų ir tvarkos pasikeitimą.

7. Šis straipsnis taikomas nedarant poveikio 7 straipsniui.

5 straipsnis

Atitikties būtiniausiems reikalavimams užtikrinimo tvarka

1. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija uosto paslaugų teikėjams taiko skaidrią, objektyvią, nediskriminacinę ir proporcingą tvarką.

2. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija, remdamasi pagal 4 straipsnį nustatytais būtiniausiais reikalavimais, suteikia teisę teikti uosto paslaugas arba atsisako suteikti tokią teisę per pagrįstą laikotarpį, kuris bet kokiu atveju neviršija keturių mėnesių nuo prašymo suteikti tokią teisę ir reikalingų dokumentų gavimo dienos.

3. Bet kuris toks uosto valdymo įstaigos arba kompetentingos institucijos atsisakymas turi būti deramai pagrindžiamas remiantis 4 straipsnio 2 dalyje nustatytais būtiniausiais reikalavimais.

4. Bet koks uosto valdymo įstaigos arba kompetentingos institucijos nustatomas teisės teikti uosto paslaugas galiojimo trukmės apribojimas ar nutraukimas turi būti deramai pagrindžiamas ir turi atitikti 1 dalį.

6 straipsnis

Uosto paslaugų teikėjų skaičiaus apribojimai

1. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali apriboti uosto paslaugų teikėjų, teikiančių konkrečią uosto paslaugą, skaičių dėl vienos ar kelių toliau nurodytų priežasčių:

a) žemės arba pakrantės ploto stygiaus arba žemės arba pakrantės ploto naudojimo iš anksto numatytai paskirčiai, jei tas apribojimas atitinka sprendimus ar planus, dėl kurių susitarė uosto valdymo įstaiga ir atitinkamais atvejais kitos institucijos, kompetentingos pagal nacionalinę teisę;

▼B

b) nenustačius tokio apribojimo trukdoma vykdyti 7 straipsnyje numatytus viešųjų paslaugų įsipareigojimus, be kita ko, kai dėl tokio nenustatymo uosto valdymo įstaiga, kompetentinga institucija ar uosto naudotojai patiria pernelyg dideles išlaidas, susijusias su tokių įsipareigojimų vykdymu;

c) nenustačius tokio apribojimo trukdoma poreikiui užtikrinti saugią, patikimą ar ekologiškai tvarią uosto veiklą;

d) uosto infrastruktūros ypatumai ar uosto eismo pobūdis yra tokie, jog uoste negali veikti keli uosto paslaugų teikėjai;

e) kai pagal Direktyvos 2014/25/ES 35 straipsnį nustatyta, kad tam tikras uosto sektorius ar subsektorius, įskaitant jame teikiamas uosto paslaugas, tam tikroje valstybėje narėje vykdo veiklą, kuriai tiesioginę įtaką daro konkurencija, kaip numatyta tos direktyvos 34 straipsnyje. Tokiais atvejais šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos.

2. Siekiant visoms suinteresuotosioms šalims suteikti galimybę pateikti pastabas per pagrįstą laikotarpį, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija paskelbia pasiūlymą apriboti uosto paslaugų teikėjų skaičių pagal 1 dalį kartu su jį pagrindžiančiomis priežastimis bent prieš tris mėnesius iki sprendimo apriboti uosto paslaugų teikėjų skaičių priėmimo.

3. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija paskelbia priimtą sprendimą apriboti uosto paslaugų teikėjų skaičių.

4. Jei uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija nusprendžia apriboti uosto paslaugų teikėjų skaičių, ji taiko atrankos procedūrą, kuri turi būti atvira visoms suinteresuotosioms šalims, nediskriminacinė ir skaidri. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija skelbia informaciją apie uosto paslaugą, kuri turi būti teikiama, bei atrankos procedūrą, ir užtikrina, kad visos suinteresuotos šalys galėtų veiksmingai susipažinti su visa svarbia informacija, reikalinga jų paraiškoms parengti. Paraiškų pateikimo terminas turi būti pakankamai ilgas, kad suinteresuotosios šalys galėtų atlikti tinkamą įvertinimą ir parengti savo paraiškas. Įprastomis aplinkybėmis trumpiausias toks terminas yra 30 dienų.

5. 4 dalis netaikoma šio straipsnio 1 dalies e punkte ir 7 dalyje bei 8 straipsnyje nurodytais atvejais.

6. Jei uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija teikia uosto paslaugas pati arba per teisiškai atskirą subjektą, kurį ji tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja, atitinkama valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad būtų išvengta interesų konfliktų. Jei tokių priemonių nesiimama, teikėjų skaičius negali būti mažesnis negu du, nebent uosto paslaugų teikėjų skaičiaus apribojimas paliekant vieną teikėją pagrindžiamas viena ar daugiau priežasčių, išvardytų 1 dalyje.

▼B

7. Valstybės narės gali nuspręsti, kad jų visuotinio tinklo uostai, kurie neatitinka Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 20 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų kriterijų, gali konkrečių uosto paslaugų atžvilgiu riboti paslaugų teikėjų skaičių. Valstybės narės apie tokį sprendimą praneša Komisijai.

7 straipsnis

Viešųjų paslaugų įpareigojimai

1. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti uosto paslaugų teikėjams su uosto paslaugomis susijusius viešųjų paslaugų įpareigojimus, taip pat gali patikėti tokius įpareigojimus nustatyti uosto valdymo įstaigai arba kompetentingai institucijai, kad užtikrintų bent vieną iš šių galimybių:

a) uosto paslaugos prieinamumą visiems uosto naudotojams, visose švartavimosi vietose, be pertrūkių, dieną ir naktį, visus metus;

b) paslaugos prieinamumą visiems naudotojams vienodomis sąlygomis;

c) paslaugos įperkamumą tam tikrų kategorijų naudotojams;

d) uosto veiklos saugą, saugumą ir aplinkosauginį tvarumą;

e) atitinkamų transporto paslaugų visuomenei teikimą ir

f) teritorinę sanglaudą.

2. 1 dalyje nurodyti viešųjų paslaugų įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir įmanomi patikrinti bei jais turi būti garantuojamos vienodos patekimo sąlygos visiems Sąjungoje įsisteigusiems uosto paslaugų teikėjams.

3. Jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti viešųjų paslaugų įpareigojimus tos pačios paslaugos atžvilgiu visuose valstybės narės jūrų uostuose, kuriems taikomas šis reglamentas, ji praneša apie tuos įpareigojimus Komisijai.

4. Jeigu sutrinka uosto paslaugų, kurios teikiamos pagal viešųjų paslaugų įpareigojimus, teikimas arba kai atsiranda tiesioginis tokios padėties susidarymo pavojus, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali taikyti neatidėliotiną priemonę. Kaip neatidėliotina priemonė gali būti taikomas tiesioginis skyrimas siekiant paslaugos teikimą pavesti kitam paslaugų teikėjui ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui. Per tą laikotarpį uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija pradeda naują procedūrą, kad atrinktų uosto paslaugų teikėją, arba taiko 8 straipsnį. Kolektyviniai veiksmai, kurių imamasi atsižvelgiant į nacionalinę teisę, nelaikomi uosto paslaugų teikimo trikdžiais, dėl kurių galima taikyti neatidėliotiną priemonę.

▼B

8 straipsnis

Vidaus veiklos vykdytojas

1. Nedarydama poveikio 6 straipsnio 6 daliai, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali nuspręsti teikti uosto paslaugą pati arba per teisiškai atskirą subjektą, kurį ji kontroliuoja taip pat kaip savo padalinius, su sąlyga, kad 4 straipsnis vienodai taikomas visiems veiklos vykdytojams, teikiantiems atitinkamą uosto paslaugą. Tokiu atveju, taikant šį reglamentą, uosto paslaugų teikėjas laikomas vidaus veiklos vykdytoju.

2. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija laikoma kontroliuojančia teisiškai atskirą subjektą taip pat, kaip ji kontroliuoja savo padalinius, tik tuo atveju, jei ji daro lemiamą įtaką atitinkamo teisinio subjekto strateginiams tikslams ir svarbiems jo sprendimams.

3. 6 straipsnio 1 dalies a–d punktuose numatytais atvejais vidaus veiklos vykdytojas teikia uosto paslaugą tik uoste (-uose), kuriame (-iuose) jam pavesta teikti uosto paslaugą.

9 straipsnis

Darbuotojų teisių apsauga

1. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis valstybių narių socialinių ir darbo taisyklių taikymui.

2. Nedarydama poveikio Sąjungos ir nacionalinei teisei, įskaitant taikytinus socialinių partnerių kolektyvinius susitarimus, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija reikalauja, kad paskirtasis uosto paslaugų teikėjas sudarytų darbuotojams darbo sąlygas vykdydamas taikytinas prievoles socialinės bei darbo teisės srityje ir kad jos atitiktų socialinius standartus, nustatytus Sąjungos teisėje, nacionalinėje teisėje arba kolektyviniuose susitarimuose.

3. Kai uosto paslaugų teikėjo pasikeitimas yra susijęs su koncesijos ar viešosios sutarties skyrimu, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali reikalauti, kad pasitraukiančio uosto paslaugų teikėjo teisės ir pareigos, kylančios iš darbo sutarties arba darbo santykių, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, ir galiojančios to pasikeitimo dieną, būtų perkeltos naujai paskirtam uosto paslaugų teikėjui. Tokiu atveju anksčiau paslaugoms teikti pasitraukiančio uosto paslaugų teikėjo įdarbintiems darbuotojams suteikiamos tokios pat teisės, kurias jie būtų turėję, jei būtų buvęs atliktas įmonės perdavimas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/23/EB.

4. Kai teikiant uosto paslaugas įvykdomas darbuotojų perkėlimas, konkurso dokumentuose ir uosto paslaugų sutartyse nurodomi susiję darbuotojai ir pateikiama skaidri informacija apie jų sutartines teises ir sąlygas, kuriomis darbuotojai laikomi susijusiais su uosto paslaugomis.

▼B

10 straipsnis

Išimtys

1. Šis skyrius ir 21 straipsnis netaikomi krovinių tvarkymo, keleivių aptarnavimo paslaugoms ir laivo vedimo paslaugai.

2. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti šį skyrių ir 21 straipsnį laivo vedimo paslaugai. Valstybės narės apie tokį sprendimą praneša Komisijai.

III SKYRIUS

FINANSINIS SKAIDRUMAS IR AUTONOMIJA

11 straipsnis

Finansinių santykių skaidrumas

1. Valdžios institucijų ir viešąsias lėšas gaunančios uosto valdymo įstaigos ar kito subjekto, jos vardu teikiančio uosto paslaugas, finansiniai santykiai skaidriai atspindimi apskaitos sistemoje, kad būtų aiškiai matyti šie elementai:

a) viešosios lėšos, kurias valdžios institucijos tiesiogiai skyrė atitinkamo uosto valdymo įstaigoms;

b) viešosios lėšos, kurias valdžios institucijos skyrė tarpininkaujant valstybinėms įmonėms arba valstybinėms finansų įstaigoms, ir

c) tų viešųjų lėšų naudojimo paskirtis.

2. Tais atvejais, kai viešąsias lėšas gaunanti uosto valdymo įstaiga pati teikia uosto paslaugas ar atlieka dugno gilinimą arba kitas subjektas jos vardu teikia tokias paslaugas, tas viešosiomis lėšomis finansuojamos uosto paslaugos veiklos ar dugno gilinimo veiklos sąskaitas ji tvarko atskirai nuo kitos savo veiklos sąskaitų, kad:

a) visos išlaidos ir įplaukos būtų teisingai priskirtos arba paskirstytos pagal nuosekliai taikomus ir objektyviai pagrįstus išlaidų apskaitos principus ir

b) būtų aiškiai nustatyti išlaidų apskaitos principai, pagal kuriuos tvarkomos atskiros sąskaitos.

3. 1 dalyje nurodytos viešosios lėšos apima akcinio kapitalo ir kvazikapitalo lėšas, negrąžintinas dotacijas, tik tam tikromis aplinkybėmis grąžintinas dotacijas, paskolas, įskaitant paskolos viršijimą bei kapitalo investicijų avansines sumas, valdžios institucijų uosto valdymo įstaigai suteiktas garantijas ir kokios nors kitokios rūšies viešąją finansinę paramą.

4. Uosto valdymo įstaiga ar kitas jos vardu uosto paslaugas teikiantis subjektas saugo informaciją apie 1 ir 2 dalyse nurodytus finansinius santykius penkerius metus nuo tų finansinių metų, su kuriais ta informacija yra susijusi, pabaigos.

▼B

5. Uosto valdymo įstaiga ar kitas jos vardu uosto paslaugas teikiantis subjektas, gavę oficialų skundą ir prašymą, atitinkamos valstybės narės atitinkamai institucijai sudaro galimybę susipažinti su 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija ir papildoma informacija, kuri, jos manymu, reikalinga norint išsamiai išnagrinėti pateiktus duomenis ir įvertinti atitiktį šiam reglamentui laikantis konkurencijos taisyklių. Gavusi prašymą ta atitinkama institucija sudaro galimybę Komisijai susipažinti su tokia informacija. Informacija perduodama per tris mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos.

6. Jei uosto valdymo įstaiga ar kitas jos vardu uosto paslaugas teikiantis subjektas negavo viešųjų lėšų ankstesniais ataskaitiniais metais, bet pradeda naudotis viešosiomis lėšomis, 1 ir 2 dalys taikomos nuo ataskaitinių metų po viešųjų lėšų pervedimo.

7. Jeigu viešosios lėšos mokamos kaip kompensacija už viešųjų paslaugų įsipareigojimo vykdymą, jos atskirai nurodomos atitinkamose sąskaitose ir negali būti pervestos jokiai kitai paslaugų teikimo ar komercinei ūkinei veiklai.

8. Valstybės narės gali nuspręsti šio straipsnio 2 dalies netaikyti visuotiniam tinklui priklausantiems savo uostams, neatitinkantiems Reglamento (ES) Nr. 1315/2013 20 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų kriterijų, jei tai jiems sukeltų neproporcingą administracinę naštą, su sąlyga, kad visos gautos viešosios lėšos ir jų naudojimas teikiant uosto paslaugas apskaitos sistemoje išliktų visiškai skaidrūs. Valstybės narės apie tokį sprendimą iš anksto praneša Komisijai.

12 straipsnis

Uosto paslaugų mokesčiai

1. Mokesčiai už paslaugas, kurias vidaus veiklos vykdytojas teikia pagal viešųjų paslaugų įsipareigojimą, mokesčiai už laivo vedimo paslaugas, kurioms nedaro įtakos veiksminga konkurencija, ir uosto paslaugų teikėjų taikomi mokesčiai, nurodyti 6 straipsnio 1 dalies b punkte, turi būti nustatomi skaidriu, objektyviu ir nediskriminaciniu būdu ir turi būti proporcingi teikiamos paslaugos sąnaudoms.

2. Uosto paslaugų mokesčių mokėjimas gali būti integruotas į kitus mokėjimus, pavyzdžiui, uosto infrastruktūros mokesčių mokėjimą. Tokiu atveju uosto paslaugų teikėjas ir tam tikrais atvejais uosto valdymo įstaiga užtikrina, kad uosto paslaugos mokesčio sumą uosto paslaugos naudotojas galėtų lengvai identifikuoti.

3. Uosto paslaugų teikėjas, gavęs oficialų skundą ir prašymą, atitinkamos valstybės narės atitinkamai institucijai sudaro galimybę susipažinti su visa susijusia informacija apie elementus, kuriais remiantis galima nustatyti uosto paslaugos mokesčių, kuriems taikoma 1 dalis, struktūrą ir dydį.

▼B

13 straipsnis

Uosto infrastruktūros mokesčiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų renkamas uosto infrastruktūros mokestis. Tai netrukdo uosto paslaugų teikėjams, kurie naudoja uosto infrastruktūrą, rinkti uosto paslaugų mokesčių.

2. Uosto infrastruktūros mokesčių mokėjimas gali būti integruotas į kitus mokėjimus, pavyzdžiui, uosto paslaugų mokesčių mokėjimą. Tokiu atveju uosto valdymo įstaiga užtikrina, kad uosto infrastruktūros mokesčio sumą uosto infrastruktūros naudotojas galėtų lengvai identifikuoti.

3. Siekiant užtikrinti infrastruktūros apmokestinimo sistemos veiksmingumą, uosto infrastruktūros mokesčių struktūra ir dydis nustatomi remiantis paties uosto komercine strategija bei investicijų planais, ir tai turi atitikti konkurencijos taisykles. Tam tikrais atvejais tokie mokesčiai taip pat turi tenkinti bendrus reikalavimus, nustatytus atitinkamos valstybės narės bendros uostų politikos sistemoje.

4. Nedarant poveikio 3 daliai, uosto infrastruktūros mokesčiai gali būti diferencijuojami, laikantis paties uosto ekonominės strategijos ir jo teritorijų planavimo politikos, *inter alia*, tam tikrų naudotojų kategorijų atžvilgiu arba siekiant paskatinti veiksmingiau naudoti uosto infrastruktūrą, plėtoti trumpųjų nuotolių laivybą arba užtikrinti, kad vykdant transportavimo veiklą būtų daromas mažas poveikis aplinkai, energija vartojama efektyviai arba išmetama mažai anglies dioksido. Tokio diferencijavimo kriterijai turi būti skaidrūs, objektyvūs, nediskriminaciniai ir suderinami su konkurencijos teise, įskaitant valstybės pagalbos taisykles. Nustatant uosto infrastruktūros mokesčius gali būti atsižvelgiama į išorės sąnaudas ir jie gali būti diferencijuojami atsižvelgiant į komercinę praktiką.

5. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija užtikrina, kad uosto naudotojai ir uosto naudotojų atstovai ar jų asociacijos būtų informuoti apie uosto infrastruktūros mokesčių pobūdį ir dydį. Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija užtikrina, kad uosto infrastruktūros naudotojai būtų informuoti apie uosto infrastruktūros mokesčių pobūdžio ar dydžio pokyčius bent prieš du mėnesius iki tų pokyčių įsigaliojimo. Nereikalaujama, kad uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija atskleistų mokesčių skirtumus, kurie yra individualių derybų rezultatas.

6. Uosto valdymo įstaiga, gavusi oficialų skundą ir prašymą, atitinkamos valstybės narės atitinkamai institucijai sudaro galimybę susipažinti su 4 ir 5 dalyse nurodyta informacija ir visa susijusia informacija apie elementus, kuriais grindžiamas uosto infrastruktūros mokesčių struktūros ir dydžio nustatymas. Ta institucija sudaro galimybę Komisijai, jos prašymu, susipažinti su ta informacija.

▼B

IV SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Darbuotojų mokymas

Uosto paslaugų teikėjai užtikrina, kad darbuotojai dalyvautų reikiamuose mokymuose, kuriuose įgytų jų darbui itin svarbių žinių, ypač daug dėmesio skiriant sveikatos ir saugos aspektams, ir kad mokymo reikalavimai būtų reguliariai atnaujinami atsižvelgiant į technologinių inovacijų iššūkius.

15 straipsnis

Konsultacijos su uosto naudotojais ir kitais suinteresuotaisiais subjektais

1. Uosto valdymo įstaiga, remdamasi taikytina nacionaline teise, konsultuojasi su uosto naudotojais savo mokesčių politikos klausimais, įskaitant atvejus, kuriems taikomas 8 straipsnis. Tokios konsultacijos apima uosto infrastruktūros mokesčių ir uosto paslaugų mokesčių esminius pakeitimus, kai uosto paslaugas pagal viešųjų paslaugų įsipareigojimus teikia vidaus veiklos vykdytojai.

2. Uosto valdymo įstaiga, remdamasi taikytina nacionaline teise, konsultuojasi su uosto naudotojais ir kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais svarbiais klausimais šiose jos kompetencijai priklausančiose srityse:

a) uosto paslaugų teikimo uosto teritorijoje koordinavimas;

b) priemonės, skirtos susisiekimui žemyno gilumoje gerinti, įskaitant priemones, skirtas vežimui geležinkeliais ir vidaus vandens keliais plėtoti bei tokio vežimo efektyvumui didinti;

c) uoste taikomų administracinių procedūrų efektyvumas ir priemonės toms procedūroms supaprastinti;

d) aplinkosauginiai klausimai;

e) teritorijų planavimas ir

f) priemonės saugai uosto teritorijoje užtikrinti, įskaitant prireikus uosto darbuotojų sveikatą bei saugą.

3. Uosto paslaugų teikėjai sudaro uosto naudotojams galimybę susipažinti su atitinkama informacija apie uosto paslaugų mokesčių pobūdį ir dydį.

4. Uosto valdymo įstaiga ir uosto paslaugų teikėjai, vykdydami įsipareigojimus pagal šį straipsnį, saugo neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumą.

▼B

16 straipsnis

Skundų nagrinėjimas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų nustatyta veiksminga skundų, susijusių su šio reglamento taikymu jos jūrų uostuose, kuriems taikomas šis reglamentas, nagrinėjimo procedūra.

2. Skundai nagrinėjami išvengiant interesų konflikto ir funkciniu požiūriu nepriklausomai nuo uosto valdymo įstaigos arba uosto paslaugų teikėjų. Valstybės narės užtikrina, kad skundų nagrinėjimas būtų veiksmingai funkciniu požiūriu atskirtas nuo uostų nuosavybės ir valdymo, uosto paslaugų teikimo ir uosto naudojimo. Skundai nagrinėjami nešališkai ir skaidriai, tinkamai atsižvelgiant į teisę laisvai vykdyti komercinę ūkinę veiklą.

3. Skundai pateikiami uosto, kuriame, manoma, kilo ginčas, valstybėje narėje. Valstybės narės užtikrina, kad uostų naudotojai ir kiti atitinkami suinteresuotieji subjektai būtų informuoti apie tai, kur ir kaip pateikti skundą, taip pat apie institucijas, atsakingas už skundų nagrinėjimą.

4. Institucijos, atsakingos už skundų nagrinėjimą, prireikus bendradarbiauja savitarpio pagalbos tikslais, kai nagrinėjami ginčai, susiję su skirtingose valstybėse narėse įsisteigusiomis šalimis.

5. Už skundų nagrinėjimą atsakingos institucijos, atsižvelgiant į nacionalinę teisę, turi teisę prašyti uostų valdymo įstaigų, uosto paslaugų teikėjų ir uosto naudotojų pateikti joms su skundu susijusią informaciją.

6. Už skundų nagrinėjimą atsakingos institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, turi teisę priimti sprendimus, kurie yra privalomojo pobūdžio ir kuriems atitinkamais atvejais taikoma teisminė priežiūra.

7. Valstybės narės praneša Komisijai apie skundų nagrinėjimo procedūrą ir apie 3 dalyje nurodytas institucijas ne vėliau kaip 2019 m. kovo 24 d., o vėliau – apie visus tos informacijos pasikeitimus. Komisija skelbia ir reguliariai atnaujina tokią informaciją savo interneto svetainėje.

8. Valstybės narės prireikus keičiasi bendra informacija apie šio straipsnio taikymą. Komisija remia tokį bendradarbiavimą.

17 straipsnis

Atitinkamos institucijos

Valstybės narės užtikrina, kad uosto naudotojai ir kiti atitinkami suinteresuotieji subjektai būtų informuoti apie atitinkamas institucijas, nurodytas 11 straipsnio 5 dalyje, 12 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 6 dalyje. Valstybės narės taip pat praneša Komisijai apie tas institucijas ne vėliau kaip 2019 m. kovo 24 d., o vėliau – apie visus tos informacijos pasikeitimus. Komisija skelbia ir reguliariai atnaujina tokią informaciją savo interneto svetainėje.

▼B

18 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Bet kuri teisėtą interesą turinti šalis turi teisę apskųsti uosto valdymo įstaigos, kompetentingos institucijos arba kitos atitinkamos nacionalinės institucijos pagal šį reglamentą priimtus sprendimus ar individualias priemones. Apeliacinės įstaigos yra nepriklausomos nuo susijusių šalių ir jos gali būti teismai.

2. Kai 1 dalyje nurodyta apeliacinė įstaiga nėra teisminio pobūdžio, ji raštu išdėsto savo sprendimų priežastis. Jos sprendimus taip pat kontroliuoja nacionalinis teismas.

19 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis reglamentuojamos už šio reglamento pažeidimus taikytinos sankcijos, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės apie tas priemones praneša Komisijai ne vėliau kaip 2019 m. kovo 24 d. ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

20 straipsnis

Ataskaita

Komisija ne vėliau kaip 2023 m. kovo 24 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento įgyvendinimo ir jo poveikio ataskaitą.

Rengiant tą ataskaitą atsižvelgiama į pažangą, padarytą ES uostų sektoriaus socialinio dialogo komiteto veiklos kontekste.

21 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Šis reglamentas netaikomas uosto paslaugų sutartims, kurios buvo sudarytos anksčiau nei 2017 m. vasario 15 d. ir yra ribotos trukmės.

2. Anksčiau nei 2017 m. vasario 15 d. sudarytos neribotos trukmės ar panašaus poveikio uosto paslaugų sutartys iš dalies pakeičiamos ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 1 d., kad atitiktų šį reglamentą.

▼M1

3. Nukrypstant nuo 13 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių, uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija gali nuspręsti netaikyti už laikotarpį nuo 2020 m. kovo 1 d. iki 2020 m. spalio 31 d. mokėtinų uosto infrastruktūros mokesčių, sustabdyti jų mokėjimą, sumažinti jų dydį arba atidėti jų mokėjimą. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tokiais

▼M1

sprendimais turi būti paisoma tuo tikslu nustatytų nacionalinės teisės reikalavimų. Uosto infrastruktūros mokesčių netaikymas, jų mokėjimo sustabdymas, jų dydžio sumažinimas arba jų mokėjimo atidėjimas taikomas skaidriai, objektyviai ir nediskriminuojant.

Uosto valdymo įstaiga arba kompetentinga institucija užtikrina, kad uosto naudotojai ir uosto naudotojų atstovai ar jų asociacijos būtų apie tai informuoti. 13 straipsnio 5 dalyje nurodytas dviejų mėnesių terminas netaikomas.

▼B

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2019 m. kovo 24 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.